

[Einar Simonsen.]

tater, idet dette Lovforslag ifølge Bemærkningerne og Bilag bygger paa Indstillingen fra en Kommission, hvori begge de ovennævnte Faktoreres Interesse var repræsenteret.

Om selve Lovforslagets Hovedbestemmelse skal jeg kun sige, at Lukketiden Kl. 17,30 de 4 første Hverdage er efter min Mening et ikke ubetydeligt Fremskridt fra det, vi praktiserer i Øjeblikket, nemlig Lukning Kl. 16 eller senest Kl. 17. Den halve Times Udsættelse, som her er fastsat, altsaa til Kl. 17,30, muliggør, at mange Mennesker, hvis Arbejdstid slutter Kl. 16, ja, endog Kl. 17, har en vis Chance for at forsyne sig i en og anden Butik eller hos deres sædvanlige Købmand paa Vejen hjem fra Arbejdspladsen. Lukning Kl. 20 hver Fredag er selvfølgelig af største Betydning for den Kategori af Publikum, som af forskellige Grunde ikke kan foretage deres Indkøb før, enten fordi selve deres Arbejdstid er en Hindring, eller fordi de har lang Afstand til Købmandens Bod; det er overordentlig tilfredsstillende, at der dog en Gang om Ugen er Lejlighed for de Kunder, jeg her har nævnt, til at gøre de nødvendige Indkøb; det var bedre, om det havde været 2 Dage, de havde haft denne Lejlighed, men det har man altsaa ikke kunnet naa til Enighed om, hvad der selvfølgelig er beklageligt set fra det forbrugende Publikums Synspunkt.

Saa er der endelig Lørdagslukningen Kl. 14, den saakaldte Weekend-Bestemmelse. Det er vistnok første Gang, Lovgivningen direkte lovfæster dette Princip, om man kan kalde det saadan. Der er forhaabentlig ingen Tvivl om, at alle i denne Sal og ogsaa det store Flertal af Befolkningen forstaar at værdsætte Betydningen af det sociale og sundhedsmæssige Fremskridt og Gode, det er for den Del af Befolkningen, der har sin daglige Gerning bag Disk og Pult, at faa en samlet Fritid, som kan tilbringes, navnlig i Sommerens Tid, ved Skov og ved Strand. At denne Forstaaelse er til Stede, er Indførelsen af Sommertid egentlig det bedste Bevis for.

Jeg vil ikke undlade at gøre den rent personlige Bemærkning, at jeg altid har været en varm Tilhænger af Weekend-Princippet, og jeg vilde hilse det med stor Tilfredshed og Glæde, om vi engang kunde faa Raad til og Mulighed for at udstrække det til at gælde i videre Kredse, end det nu er Tilfældet; jeg tænker her selvfølgelig navnlig paa Landbrugerhvervet, hvor saa langt de største praktiske Vanskeligheder paa dette Omraade ligger. I samme For-

bindelse vil jeg dog tilføje, at jeg vil være stærkt stemt for, at det samtidig med Indførelse af almindelig Weekend efter engelsk Skik ved Lov bestemmes, at Sport og Forlystelser skal henlægges til Lørdag Eftermiddag og Aften, saa at Søndag kan blive en virkelig Hviledag, saaledes som dens Bestemmelse er — det er nemlig ikke helt med Urette, at det ofte hævdes, at Mandag Formiddag var haardere tiltrængt som Weekend end Lørdag Eftermiddag, og det er egentlig ikke Meningen! Naa, dette var et lille Sidespring.

Om selve Spørgsmaalet Lørdagslukning Kl. 14 vil jeg gerne sige, navnlig til alle, der allerede nu holder Weekend Kl. 12 eller 13, at det er ingen Hemmelighed — det vilde ogsaa være unaturligt andet —, at de stærkt har ønsket, at Kl. 12 eller Kl. 13 ogsaa burde gælde i det nu fremsatte Lovforslag. De bør imidlertid huske, at der er ikke Tusinder, men Hundredetusinder af Arbejdspladser her i Landet, der er aldeles afskaaret fra at holde noget i Retning af Weekend og tværtimod maa holde Fredagens, i Lovforslagets Betydning, Arbejdstid paa alle Ugens Hverdage, for adskilliges Vedkommende ogsaa om Søndagen; jeg tænker her paa de ca. 100 000 danske Husmandshjem, paa de Snese Tusinde mindre eller middelstore Gaardmandsbrug, hvor der er Mangel paa Arbejdsmedhjælp — og hvis den kan skaffes, er det til Priser, der ikke kan betaales, saafremt Virksomheden skal gaa økonomisk frem; og jeg tænker paa Husmødrene —, for dem ligger alle disse Goder langt ude i Periferien. De Grupper af Befolkningen, som vi ved Lovforslaget her er i Færd med at lovfæste Weekend for, bør tænke paa dette og paaskønne den Indsats, der uden Hensyn til Arbejdstid gøres af andre; den er nemlig af ganske særlig Værdi, den er i høj Grad Grundlag for, at der produceres og skaffes Valuta, hvormed man kan købe de rare Ting, uden hvilke Weekenden vilde savne en stor Del af sin Charme. Jeg vil tro, at de her nævnte Forhold stort set er Motiveringen for, at Landbrugets Repræsentant ikke har kunnet gaa med til Lørdagslukning Kl. 14, men ønsker Tiden udsat til 16 eller 17.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Medvirken til Lovforslagets hurtige Fremme her i Tinget.

Sluttelig vil jeg saa indtrængende, som jeg kan, henstille til Handelens Folk og i øvrigt til dem, hvem Loven vedrører, i fuld Udstrækning at efterkomme Lovens Mening, som ikke alene er den, at der ikke maa handles ud over de fastsatte Tider, men